

چرا امام حسین(ع) از قدرت ماوراء الطبیعه در کرپلا استفاده نکرد؟

آیت‌الله جوادی‌آملی به یک شبهه مطرح شده درباره قیام عاشورا پاسخ داده است.

آیت‌الله جوادی‌آملی به یک شبهه مطرح شده درباره قیام عاشورا پاسخ داده است. به گزارش خبرآنلاین از مرکز خبر حوزه، متن سوال و پاسخ مطرح شده به شرح زیر است: سؤال: آیا حضرت سید الشهداء هنگام مواجهه با دشمن، نمی‌توانستند با تصرف تکوینی، دشمن خود را نابود کنند؟ اگر می‌توانستند، چرا از آن قدرت خود استفاده نکردند و با فریاد #171؛هل من ناصر ینصرنی؛ و امثال آن، از مردم یاری می‌خواستند؟ و اگر نمی‌توانستند، روایاتی که دلالت بر قدرت تکوینی ائمه(ع) می‌کند، چه توجیهی دارد؟

پاسخ: الف: بی‌تردید، ائمه اطهار(علیهم‌السلام) که واسطه فیض الهی هستند، قدرت تصرف در تکوین و نابود کردن دشمن را با یک اراده دارا بودند؛ زیرا استمرار حیات دشمنانشان، حرکت دست و پا، بینایی چشم و... حتی تیزی و برزندگی سلاح آنان که همگی، فیض الهی است به برکت و... اذن تکوینی ائمه(علیهم‌السلام) و وساطت آنها در فیض است، لیکن چنین قدرتی تکلیف‌آور نیست؛ یعنی پیغمبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و ائمه اطهار(علیهم‌السلام) برای تبلیغ دین، پیشبرد اهداف دینی، دفاع از خویشتن و... از چنین قدرتی استفاده نمی‌کنند. البته، اختیار استفاده از این قدرت غیر عادی به اراده الهی وابسته است و هر گاه خداوند متعال اراده کند، آنها از آن استفاده خواهند کرد.

سرّش آن است که دنیا نشئه تکلیف است و بر مدار علم عادی و تکلیف معمولی اداره می‌شود. اگر خداوند می‌خواست، خود از دشمنانش انتقام می‌گرفت، لیکن اراده کرد تا برخی از مردم را با برخی دیگر بیازماید؛ از این رو ائمه(علیهم‌السلام) نیز مانند دیگران، مکلف هستند برای تبلیغ و پیشرفت دین، با استفاده از اسباب و عوامل عادی تلاش کنند. اگر بنا باشد آنان برای پیشبرد اهدافشان از قدرت غیر عادی استفاده کنند و دشمنان خود را با یک اراده از بین ببرند، اساس تکلیف از هم می‌پاشد؛ زیرا نه خودشان امتحان خواهند شد و نه هواداران صادق آنها.

*حکایت

یکی از خوارج با دیگری نزاع داشت. به امیرمؤمنان(علیه‌السلام) مراجعه کردند و آن حضرت بر اساس حکم الهی، بین آنها داوری کرد. آن خارجی در اعتراض به آن حضرت گفت: عدالت نورییدی! حضرت علی(علیه‌السلام) گفت: دور شو ای سگ! ناگهان دیدند آن مرد خارجی به شکل سگ درآمد، لباس هایش به هوا پدید و همانند سگ، دم می‌جنباند و اشک از چشمانش جاری شده است. امیرمؤمنان(علیه‌السلام) در حق وی رقت کرد و با دعا به درگاه الهی، او را به حالت انسانی برگرداند. ناگهان دیدند لباس وی نیز به سوی او برگشت.

در اینجا شخصی پرسید: با این همه قدرتی که شما دارید، در جنگ با معاویه، چه نیازی به یاری انصار دارید؟ حضرت علی(علیه‌السلام) فرمود: من، تنها برای اتمام حجت، آنها را به یاری می‌طلبم؛ وگرنه اگر اذن دعا به من داده شود و مجاز به استفاده از قدرت غیر عادی خود باشم، بین اجابت دعای من و فرا رسیدن اجل معاویه، تأخیر نخواهد افتاد و بدون درنگ نابود خواهد شد. بنابراین، فریاد #171؛هل من ناصر ینصرنی؛ امام حسین(علیه‌السلام) برای اتمام حجت بوده است.

ب: امام(علیه‌السلام) الگوی دیگران در تبلیغ و ترویج دین است. اگر قرار باشد او در مواجهه با مشکلات، از قدرت غیرعادی استفاده کند و موانع را از سر راه بردارد. دیگر نمی‌تواند الگوی دیگران باشد و نمی‌تواند به دیگران بگوید: برای حفظ اسلام، از مرگ، تشنگی، زندان، گرسنگی، شکنجه، اسارت و... نترسید؛ زیرا امت خواهند گفت: چرا خودت ترسیدی و با قدرت غیر عادی، این موانع را از راه خود برداشتی؟

ج: مقام‌های بلندی که پروردگار متعال برای ائمه(علیهم‌السلام) مقدر کرده بود، با تحمل شهادت، شکنجه و... فعلیت پیدا می‌کند. نه تنها حضرت ابوالفضل با تحمل شهادت، تشنگی و... مغبوط شهدا شد؛ #171؛إِنَّ لِلْعَبَّاسِ عَزَّوَجَلَّ مَنْزِلَةَ يَغْبِطُهَا جَمِيعَ الشَّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ بلکه جایگاه رفیع امام حسین(علیه‌السلام) در میان سایر ائمه(علیهم‌السلام) نیز ناشی از تحمل مصائب کربلاست که موجب به فعلیت رسیدن مقام‌های مقدر الهی برای آن حضرت شد.